

[Kristen Østergaard.]

en fordel, at lovforslagene ikke ligefrem fremsættes i en samlet, nærmest uoverskuelig bunke.

Zonelovsforslaget har særlig forbindelse med naturfredningslovforslaget, der behandles her i tinget i sidste uge, idet bebyggelsesreguleringen efter naturfredningslovens § 22 er overført til det lovforslag, vi behandler her. Det finder jeg både er en forbedring og en forenkling, men det må samtidig erkendes, at det er en betydelig rådighedsindskrænkning, der finder sted, fordi erstatningsbestemmelserne i naturfredningslovens § 22 ikke overføres, men simpelt hen afskaffes.

Venstre er tilfreds med, at de mange spredte bestemmelser om bebyggelsesregulering, der findes i den gældende lovgivning, afløses af én lov med ensartede hovedretningslinjer, inden for hvilke de lokale myndigheder selv kan bestemme udviklingen. Det er et godt princip, som venstre i alle henseender ønsker at arbejde for, og som også kom til udtryk i venstres planlægningsoplæg fra november i fjor.

Under den kommende udvalgsbehandling af zonelovsforslaget vil venstre gerne have undersøgt, om der ikke skulle være mulighed for en yderligere decentralisering, forstået således, at sogne- og bykommunerne får overladt nogle af de beføjelser, som ved denne lovgivning tillægges amtsmyndighederne. Det kan forudses, at amtsbygningsmyndighederne vil få meget at gøre i fremtiden med at administrere denne lovgivning; derfor må enhver aflastningsmulighed nøje undersøges. Men det ønskes også undersøgt, fordi det er ønskeligt, at afgørelserne finder sted så nær ved åstedet som overhovedet muligt.

Dernæst vil jeg gerne anføre nogle betragtninger om nogle af zonelovsforslagets enkelte bestemmelser.

§ 7 bestemmer, at i landzoner må der ikke uden tilladelse opføres ny bebyggelse eller foretages ombygninger af eller tilbygninger til bestående bebyggelse bortset fra landbrugets, skovbrugets og fiskerierhvervets bygninger. Dette har givet mange anledning til angstelse for, at det med denne udformning af bestemmelsen er slut med videregående bebyggelse og erhvervsudvikling i landzonerne, og at al udvikling

kun vil finde sted i byzonerne for fremtiden. Det kan ikke nægtes, at så restriktivt kan myndighederne administrere lovbestemmelsen — især, har man vel lov at tilføje, hvis de folkevalgte myndigheder ikke er vågne nok, men lader sig lede eller dominere for meget af teknikerne. Men det kan jo ikke være meningen med bestemmelsen, og skulle en sådan virkning blive resultatet, vil jeg da gerne på forhånd have taget afstand fra dette resultat.

§ 7 skal naturligvis ikke administreres på samme måde i de tætbefolkede „trængsels“-områder og i de tyndtbefolkede egne. Afgørelser, der er rimelige i tæt bebyggede områder, kan være urimelige i tyndtbefolkede områder og omvendt. Men jeg har tiltro til, at de folkevalgte amtsmyndigheder vil administrere bestemmelsen, når loven er gennemført, med fornøden fornuft og skønsomhed.

Der er almindelig enighed om, at landbrugets strukturændring mod større og færre enheder er en udvikling i den rigtige retning. Derfor må vi passe på, at denne lovgivning ikke hindrer en sådan udvikling ved at begrænse anvendelsesmulighederne for ledige landbrugsbygninger. Det må indrømmes, at § 8, stk. 2, der omhandler dette forhold, er moderat udformet; men det bør overvejes, om det er muligt ved udformningen af bestemmelsen yderligere at sikre, at der ikke lægges ændret anvendelse af ledige landbrugsbygninger hindringer i vejen — heller ikke ved en utilsigtet administration af loven.

Dernæst har jeg hæftet mig ved § 11, der siger, at afgørelser i medfør af §§ 6-9 kan påklages til boligministeren af ansøgeren, af kommunalbestyrelsen og fredningsplanudvalget. Jeg kan forstå, at en skuffet ansøger kan klage til boligministeren over et afslag; men har en ansøger først fået sin sag igennem en amtsmyndigheds vurderingsskærsild, tror jeg nok, at alle rimelige offentlige hensyn er taget i betragtning, og derfor finder jeg det egentlig mindre rimeligt, at kommunalbestyrelser og fredningsplanudvalg har adgang til at appellere en afgørelse, der er faldet ud til fordel for ansøgeren. Dette forhold ønsker venstre også nærmere undersøgt og belyst i det kommende udvalgs gennemgang.

I forbindelse med zonelovsforslagets erstat-